

STEVRJANSKI VESTNIK

Števerjan, Trg Svobode, 6 — Izhaja enkrat na mesec — Izdaja Slovensko katoliško prosvetno društvo »Franc B. Sedej« iz Števerjana — Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1969, števil. 72

uredili:

mirko humar
boris hladnik
marjan terpin
anka černic
zvonko simčič
silva klanjšček
terezika srebernič
odg. urednik:
edi hlede
za vse članke
odgovarja celotno
uredništvo

Števerjan, dne 22. aprila 1973

Leto V. - Štev.

3

ALELUJA, SLAVIMO BOGA .

Tako so vzklikali Izraelci, ko so prekoračili Rdeče morje, ko so iz egiptovske sužnosti šli v Obljubljeno deželo. Tako pojemo tudi mi, ko obhajamo veliko noč, praznik našega odrešenja. Bog nas je ustvaril kot svobodna bitja, da bi v svetlobi svete Trojice uživali večno srečo. Temu božjemu sklepu je človek postavil oviro: greh, upor božjemu načrtu. Ostal je človek nezmožen, da bi odstranil to oviro. Božji sin se je ponudil, da bi izvršil delo odrešenja. Učlovečena božja Beseda postane žrtev, ki se Bogu daruje za človeka. Zato si od rojstva izbere revščino, delo, trud, bolečino, postane eden immed nas, da bi vsakdo v Njem našel predhodnika, vzor, oporo. Ker pa je grešni človek zaslužil smrt, je Kristus vzel nase vso kazn, tudi smrt, in nam z njo zaslužil življenje. Da bi pa pokazal kako je močnejši od smrti, močnejši kakor greh, je moral vstati od mrtvih in tako razglasiti zmago Boga nad človeškim grehom. Ta popolna žrtev samega sebe, ki jo je Kristus sprejel in daroval Bogu v našem imenu, ta žrtev, ki je bila kronana z vstajenjem

je središčno dejanje, najvišja točka odrešenja.

Žrtev je bistveno v darovanju Bogu nekega predmeta ali bitja, ki je naše. S tem priznavamo božjo vsemogočnost. S tem se Bogu zahvaljujemo za vse njegove dobrote, ga prosimo naklonjenosti ali popravljamo krivdo. Tako se je Kristus za nas daroval, kot božje jagnje, tako se je uresničila predpodobajagnjeta, ki so ga Izraelci vsako leto za veliko noč darovali in zaužili. Kristus je hotel obhajati ta obred s svojimi učenci in jedel z njimi darovano jagnje. Po tem obredu in obedu, je Kristus ustanovil novo daritev, ki bo kmalu postala vrhunec njegovega odrešilnega poslanstva.

"Vzemite, jejte, to je moje telo". "Pijte iz tega keliha vsi. To je namreč moja kri nove zaveze, ki se za mnoge prelija v odpuščanje grehov". Nova daritev je bila stem dovršena. Kristus, kot duhovnik in kot Žrtev je daroval svoje lastno telo in svojo lastno kri svojemu Očetu. Z obhajilom se mi z njegovo daritvijo združimo in darujemo.

Zato sv. Pavel piše: "Kristus, naše velikonočno jagnje, je bilo darovano". "Odkupljeni ste bili z dragoceno krvjo Kristusovo kot nedolžnega in brezmadežnega jagnjeta" (Pet., 1) Z žrtvijo enega od svojih -Kristus je bil namreč človek- je človeštvo popolnoma popravilo svoj greh. Popravilo je svojo nepokorščino z junaško Kristusovo pokorščino. Jezus naš največji prijatelj in dobri pastir je dal življenje za svoje ovce. Vse to razodeva veliko skrivnost, božjo ljubezen do nas. Za Jude je bila pohujšanje, za pogane norost, za verujoče temelj upanja za naše Vstajenje.

Kristusova daritev brez vstajenja bi bila brez vrednosti. To bi bil poraz. Očetu bi mogli darovati le mrliča, a ne živega Boga Človeka, ki je premagal greh, smrt in trpljenje. Za to daritev velikega četrtka, daritev velikega petka in daritev, ki jo obnavljamo pri maši, kronana z Gospodovim vstajenjem, ki je predigra našega vstajenja.

Aleluja velike noči resnično daje ton vsemu krščanskemu življenju. Nismo učenci mrtvega, ampak živega. Smo učenci njega, ki je vir življenja in ki bo prišel soditi ljudi in čigar kraljestva ne bo konca. Aleluja.

Vesele in milosti polne velikonočne praznike vsem čitateljem Vestnika.

Anton Prinčič, župnik.

Blaž Pascal : o Kristusu se izraža: "Večji prijatelj sem ti kot kdorkoli drugi. Kajti več sem storil zate, kakor oni. Ne bi pretrpeli tega, kar sem jaz pretrpel zate in ne bi umrli zate takrat, ko bi bil ti nezvest in okrut. A jaz sem to storil."

Sullerot : "To, kar je skrivnostnega v odrešenju, to je nepojmljiva božja ljubezen do ustvarjenega bitja. Na to skrivnost nas vedno spominja razpelo v naših stanovanjih. Neprenehoma nas vabi, naj bo naše trpljenje in smrt ljubezniv odgovor na neskončno božje usmiljenje."

VOLITVE V BOLNIŠKO BLAGAJNO NEPOSREDNIH OBDELOVALCEV ZEMLJE.

Prvo nedeljo v aprilu so se vršile tudi v Števerjanu volitve za odbor bolniške blagajne neposrednih obdelovalcev zemlje. Kot na prejšnje sta se tokrat prav tako predstavili dve listi: Lista neposrednih obdelovalcev in Lista Kmečke zveze. Kot je bilo predvidevati je zelo visoko zmagala lista Udruženja neposrednih obdelovalcev zemlje (ki se veže na vsedržavno Coltivatori diretti) nad Listo Kmečke zveze (ki se veže na levo usmerjeno vsedržavno Alleanza contadina). Prva je prejela 47 glasov druga pa 26 glasov od skupnih 77 volivcev. Novi odbor, ki se je že na prvi seji konstituiral sestavljajo:

Predsednik LUCIJAN VOGRIČ - Ušje

Podpredsednik JOŽEF PRINČIČ - Jazbine

Ožji odborniki EMIL TERPIN - Ščedno in IVAN KOREN - Klanec

ostali odborniki so: ALEŠ KOMJAN - DANILO BAJT - SILVAN LANGO -

ALOJZ PINTAR - ZDENKO TERČIČ - JOŽEF SKOK -

JOŽEF SIMČIČ - KARLO ŠKORJANC - REMIGIJ CIGLIČ

ANTON KLANJŠČEK - IVO GRAVNAR

III. ZAMEJSKI FESTIVAL SLOVENSKE NARODNO- ZABAVNE GLASBE V ŠTEVERJANU.

V polnem teku so priprave za III. Festival. Odbor prosvetnega društva se je sestel pred dnevi in razpravljajal o dokončnem okviru in o nalogah ki ga za dobro organizacijo čakajo. Vabimo zato vse mlade Števerjance, da se organizatorjem pridružijo, da bo letošnji še boljše uspel v ponos in čast Števerjanu po vsej domovini in zamejstvu.

Iz lanskoletnih izkušenj bo odbor črpal glavne smernice in težnje po katerih se bo pri letošnji izvedbi gotovo držal.

Zelo zadovoljni smo pa nad dejstvom, da se je letos priglasilo kar 25 ansamblov iz Avstrije, Italije in Slovenije. Torej bo prava manifestacija naše folklorne pesmi.

V kratkem bo tudi društvo izdalo primerno knjižico, kjer bodo ponatisnjena vsa besedila letošnjih pemi, ki so, kakor je bilo določeno v razpisu, vsa nova.

(povzeto iz "ŠTANDREŠKEGA ZVONA")

• • • • •

[illegible]

(se nadaljuje)

ADA GABROVEC

BOŽIČ POD ŠMARNO GORO
(nadaljevanje)

Noče v hišo ženske, ki ni nikoli poznala očeta. Pa kaj bi učiteljica na takem posestvu. Slavko, edini sin vdove na bogati kmetiji, se je nerad uklonil materini volji; zasnubil je Strgarjevo Marico, bogata dedinja papirnice v Medvodah. Spomladi se bosta poročila, Milena mu ni zamerila. Razumela je Slavkov težak položaj. Ostala sta si prijatelja. Milena je svojo prvo ljubezen kmalu prebolela. Le nocoj so ji misli zopet poromale v domačo vas, v cerkev na griču, k božični smreki tja na župnikovem vrtu.

Polnočna maša je pravkar minila. S kora so zveneli še zadnji akordi božične pesmi: "Kaj se vam zdi..." Ljudje so se trudoma vsipali iz cerkve. Milenine misli so za hip poromale s Kranjskega na Goričko. Skoraj zadnja je odšla iz cerkve. Na trgu pred cerkvijo jo je čakalo prijetno presenečenje: njena včerajšna sopotnica, gospa iz Vipavske, je prišla skupaj s sinom študentom k polnočnici v Šmartno. Srečanje je bilo prisrčno; Vojko (tako je bilo ime študenta) in Milena sta si bila drug drugemu všeč in ker je Vojko imel avto, ju je teta Tončka povabila v Gameljne. Gosta sta se povabilu rada odzvala in ko so se pripeljali v vas, je bilo tam še veliko hiš razsvetljenih, ker so se domačini vračali iz cerkve domov. Tudi v Fričevi hiši je gorela luč; stric Ivan je bil še pokoncu in se je prav razveselil prijetne družbe. Ni bil sicer družaben človek, a nocojšna družba, mu je bila všeč; takoj je prinesel steklenico starega vina, ki ga je imel vedno v zalogi za izredne slučaje, teta Tončka pa je narezala potico. Prigriznili so in trčili na zdravje vseh Primorcev doma in po svetu.

Veselo razpoloženje je trajalo do treh po polnoči. Stric Ivan je bil silno vesel; v svojem velikem navdušenju je povabil mater in sina na božično kosilo, kar sta z veseljem sprejela. Gosta sta se z avtom odpeljala v Ljubljano k sorodnikom. Tudi Bričevi so se spravili k počitku. Milena pa je bedela in se v mislih še dolgo pogovarjala z lepim, plavolasim študentom Vojkom.

Nedaleč od Ajdovščine, ob poti, ki pelje v Otlico, je lepa domačija z moderno urejenim gospodarskim polopjem, vinogradi in sadovnjaki, ki jo okrožajo, pričajo o pridnosti in podjetnosti njenih la-

stnikov. To so Grmekovi in lepa domačija je rojstni dom Grmekovega vojaka, študenta na medicinski fakulteti v Ljubljani.

Pred tridesetimi leti je Grmekov Tone, sedanji gospodar prelepe Grmekove domačije, študiral na učiteljišču v Tolminu. Tam je spoznal dve leti mlajšo učiteljico Bukovčevo Anico iz Zatolmina. Všeč sta si bila. Kakor večina mladih ljudi, sta tudi onadva sklenila, da si bosta po opravljeni učiteljski maturi poizkala službo in se poročila.

Na Gremakovem domu je takrat kmetoval dve teli starejši Tonetov brat Janko. Tudi Janko je že imel izbrano nevesto. Izbral si jo je kar v domači vasi. Grmekova fanta sta se imela rada, zato sta sklenila, da se bosta poročila istega dne. Domači so bili s tem sklepom zadovoljni; poročno slavlje naj bi se izvršilo v romarski cerkvi Device Marije v Logu.

Meseca Junija sta Anica in Tone opravila maturo s prav dobrim uspehom. V tem času je na kmetijah največ dela, zato sta se takoj poslovala in se odpravila vsak na svoj dom, še prej pa sta se domenila, da se bosta sestala ne Veliki Šmaren in sicer na Grmekovem domu.

(se nadaljuje)

000

IZ KULTURNEGA DELOVANJA PROSVETNEGA DRUŠTVA
"F. B. SEDEJ"

=====

V zadnjih časih je bilo delovanje društva zelo živahno. Naj navedemo glavne prireditve:

1. marca, je bila v veliki dvorani župnijskega doma veselo pustovanje, na katerem je sodelovala števerjanska mladina;
10. marca, je imel misijonar Silvo Česnik lep kulturni večer;
19. marca, ob štiriletnici otvoritve doma, je gostoval zbor "Fantje iz pod Grmade", ki je prikazal vrsto lepih pesmi.
26. marca, je bil kulturni večer, gostoval je g. Vinko Zaletel iz Koroške.
28. marca: smo vrteli prvi del slovenskega filma "BRATOVŠČINA SINJEGA GALEBA";

Vsem darovalcem iskrena hvala, druge vabimo, da se udeležijo akcije nabiranja, vsem hvala.

PISMA UREDNIŠTVU!

Seveda radi objavljamo spise, ki jih vaščani pošiljejo Vestniku, čeprav, bi bilo prav, da bi se ne zganili, kadar jim prav pride, ampak, da bi večkrat kaj napisali.

V naslednjem Vam objavljamo pismo, ki sta nam ga poslali gospe: Milka Terčič in Mimi Žnidarčič:

""

OZADJE NEKE ODPOVEDI

Na seji sveta Kmečko delavske Zveze v Števerjanu, ki je bila 2. aprila, je kakor poroča M.T. v Katoliškem glasu (5 aprila 1973 šte. 14) odbor iste zveze v bistvu potrdil ukrepe, ki jih je na šoli v Števerjanu povzel župan Stanislav KLANJŠČEK in o katerih je obširno poročal.

Iz omenjenega poročila ni razvidno za kakšne ukrepe gre. Ker pa v Števerjanu in okolici ti ukrepi niso več tajni in ker jih zna stran prikazati svojevoljno, smatrava podpisani za svojo dolžnost, da v obrambo svojega dobrega imena pojasniva dejanski položaj.

Ukrepi: ki jih je gospod župan povzel se nanašajo na odnos, ki naj bi ga imeli kot kuharici v šoli, učiteljskega zbora. Občinska uprava naju je obdolžila, da sva spremenili kuhinjo v neke vrste obednico, kjer je učiteljstvo jedlo na račun občinske uprave in deželne prispevka. Zlasti ob sobotah, ko ni bilo pouka, naj bi po trditvah istih ljudi kuhali učiteljem, kar je popolna izmišljotina, za kar tudi niso mogli doprinese nobenih dokazov.

Obenem je ista uprava zahtevala od naju, da bi kot neke vrste orožniki odganjali učiteljstvo od kuhinje. Ta nalog nam je bil dan le ustreno, česar nisva mogli sprejeti ker se nam je zdelo tako ravnanje do učiteljstva poniževalno in neprimerno. Zahtevali sva pismen nalog, ki bi ga lahko pokazali učiteljstvu, a ga nisva prejeli. Ko sva spoznali, da bi morali biti neke vrste nadzornici učiteljev in ko sva slišali, da sva nepošteno upravljali kuhinjo, sva podali odstavko na službo s sledečo izjavo:

"Gospodu županu !

Odpuščam se službi šolske postrežnice v Števerjanu, ker so ukazi, ki se mi dajajo z Vaše strani nespremenljivi za moje krščansko prepričanje, ki zahteva odprtost do vseh ljudi in v opreki z osnovnimi načeli sožitja, ki mora vladati med ljudmi. "

Kdor sedaj govori, da sva zlorabljali zaupanje občinske uprave in biti nepošteni pri upravljanju hrane, nam dela veliko krivico. Prilagava izjave učiteljev, ki jasno pričajo, da ni prišlo z strani do benih prekrškov, ki se nama sedajočitajo. Tudi zelo obžalujeva, da se nama na seji 2. aprila ni dala možnost, da bi pojasnili svoje stališče, do česar bi imeli kot obtožonki vso pravico.

Ne moreva se otresti vtisa, da je bilo vse "montirano" da se naju kot nezaželeni osebi odstrani. Tudi je zanimivo dejstvo, da je ista občinska uprava takoj, ko sta bili nastavljeni novi kuharici, dala pismen nalog, ki ne ureja odnos doučiteljev. Zakaj prej tega ni bilo mogoče storiti, ko sva bila midve v službi.

Vsekakor ravnanje sedanje občinske uprave ni bilo za nas ne demokratično in ne krščansko, čeprav se ista na ti dve vrednoti rada sklicuje. Na ta način si ravno ne pridobiva novih volivcev. Če bo sčasoma prišla v druge roke, bo imela sedanja uprava nemalo krivde.

Mimi Antonja Žnidarčič
Terčič Milka

K prejšnjemu pismu, ki je bilo objavljeno že v časopisju je poslal g. župan naslednje pojasnilo:

" V svojstvu župana števerjanske občine smatram umestno razložiti naši javnosti nekatere stvari, ki so prišle zadnji čas v javnost preko tukajšnjega časopisja. Tolmačim tudi želje občinskega odbora če pojasnim naslednje:

- 1) Po obstoječih zakonih je občinskauprava dolžna skrbeti za red na šoli, ki spada pod občinsko pristojnost. Zato sem uslužbencem števerjanske osnovne šole dal točna navodila glede vodenja kuhinje.
- 2) Mojim navodilom nista imeli za umestno slediti dve uslužbenki in sta zaradi tega dali ostavko na svoji mesti in sicer dne 28.3.1973.
- 3) Občinski odbor je na svoji redni seji dne 3.4.1973 sprejel njuni ostavki s sklepom št. 30. Na isti seji je sprejelv občinsko službo dve novi uslužbenki, ki sta nastopili delo dne 5.4.1973.
- 4) Vse besedičenje in polemike, ki so nastale s tem v zvezi, nimajo nikakšne osnove in vse se žalibog zdi, da sta dve uslužbenki, ki sta dali ostavki, le žrtvi določenih zakulisnih spletk, ki ne bi smele s števerjansko šolo in njenim razvojem nikakršne zveze.

Števerjan, 18.4.1973

ŽUPAN

Stanislav Klanjšček

REORGANIZACIJA DOMAČEGA PEVSKEGA ZBORA.

Na pobudo g. župnika Antona Prinčiča in s sodelovanjem odbora prosvetnega društva "Franc B. Sedej" so v Števerjanu reorganizirali domači cerkveni pevski zbor. Isti nastopa tudi na svetnih prireditvah pod nazivom prosvetnega društva "F.B. Sedej".

Sicer ni nikoli prav zaspal. Vendar tudi tako ni bilo prav, da je šlo naprej. Zatorej so se pevci vsedli k mizi in se pogovorili. Izbrali nov odbor, ki bo vodil in usklajeval delo ter pomagal požrtvovalnemu organistu-dirigentu Hermanu Srebrniču, pri njegovem težavnem delu.

Prvi rezultati resnega dela in vaj so že tu. Vsekakor smo gotovi, da bo ta 40 članski zbor, sestavljen povečini iz mladih pevcev in pevk dosegel vnovič uspehe, ki jih je žel v preteklosti.

Odbor sestavljajo: Predsednik ALEŠ PINTAR, podpredsednik MIRKO MUŽIČ odborniki: Mirjam Dornik-Hlede, Marta Komic, Ivan Maraž in Ciril Terpin.

MT

OBISKI PRI NAŠIH STAREJŠIH VAŠČANIH

6. nadaljevanje

Ivan: Kaj se najdalj spominjate? Koliko let ste imel, ko se začne vaš spomin?"

Nekdo: "Ko ste bil še otrok, ne?"

"Kar se spominjam, vem to- je takoj povzel Karlo- da sem padel z ganjka dol šest metrov visoko in sem imel le dve leti."

Vsi prisotni so se do dobrega nasmejali. Karlo pa je nadaljeval: "Mi smo imeli hišo kjer je svet visel. Hiša je bila visoka, prav pod streho je imela ganjk, tam je oče zbil skupaj tri rakle, da so imeli majarun in taka zelišča. Takrat se je otrokom dajal majarun, če se je slišal slabo". "Čaj so mu skuhal". Je razložila hči Lidija.

Karlo se ni dal ugnati in je nadaljeval: "Nobeden ni videl, jaz sem zlezal gor, sem padel dol in vse kasete, ki so bile polne črne zemlje, tiste iz čuj, vse so šle za mano dol. Popoldan sem že nazaj tekaj okol. Lih na eno leto sem padel lih s tistega mesta spet dol. Spominjam se, da so me nesli gor na pod in da me je mama mazala s petrolju. Takrat so te za take reči celega pomazali s petrolju. Bil pa sem takrat v postelji par dni."

Potem je govor nanesel na fantovske navade. Karlo nam je razložil- na vprašanje ali so takrat kaj peli pod oknom- da ni bilo varno iti v druge vasi pet podoknice, ker so te domači fantje nagnali kar z baloti. On je takrat bival na Oslavju in po takratnih fantovskih navadah ni smel po takih poteh v Števerjan.

"Še meni se je zgodilo to dol- je pripovedoval- prav na praznik veliko-nočni. Sem šel in kadil en cigaret, ma sem bil vojaško oblečen takrat. Lih to dol pod temle cvinkom jih je čakalo ednajst. Šest jih je blo za vrziju in pet bolj zad. Tam so imeli skrivališče in kamne. Presekli so mi kapu in šice."

Razložil je medtem, da je imel zlate šice. Pri celem bataljonu je take zlate šice imelo z njim le še šest drugih. To niso bile šarže, ampak so z njimi odlikovali najboljše strelce. Med najboljšimi je z njim bil še nek Peršolja iz Šmartnega. "Tiste šice so mi s kamnom presekli Števerjani. Mane je bilo sram tečt. Sem teku do Kenezevih, da sem se rešil s tistega vrtinca, saj je kamenje padalo spred in zad. Sem vzel bajonet ven in sem šel za njimi. Tekli so ku grabci- In enega- je pomislil.....- je šlo za milimetre. Bolše tako, ker če ne bi mu šla bajoneta skoz in skoz. Sem bil močan in hiter. Zato ker vojak, če se je ustrašil ni bil štet nič. Oficirji so rekli: zavedajte se, da imate bajonete s sabo za vsak slu-

čaj. Vojak je moral biti miren, če pa je bil napaden, se je smel brant. E, tistikrat je blo tako, e....."

"Šestdeset, petinšetdeset let od tega, ne....?" je razložila z vprašanjem hči.

Ivan, kot vedno konkreten: "Kaj se vam zdi takrat ali danes, če primerjate življenje?"

"Življenje? Ja, dosti ne vem, ki sem star, starost ne, veš..... ma bolj lušno je blo takrat kot danes."

Dalje prihodnjič

PROSLAVA 1. MAJA v Števerjanu - Gorica " NA DVORU" - P.d. "BRIŠKI GRIČ"

29. aprila ob 11. uri - otvoritev vinske razstave in razstave knjig

- nastop folklorne skupine

ob 19. uri - p l e s

30. aprila ob 19. uri - p l e s

1. maja ob 16. uri - zborovanje in nastop godb na pihala
sledi p l e s

5. maja ob 20. uri - p l e s

6. maja ob 8. uri - planinsko-orientacijski pohod
ob 14. uri - ex-tempore (Mladinski krožek iz Gorice)
ob 17. uri - kulturni program
sledi p l e s

MAJ ALI MLAJ ?

Števerjanski fantje, ki že vrsto let postavljajo mogočni maj na trgu pred cerkvijo in postaja pravi ponos Števerjana, ne bodo niti letos odnehali.

Vsako leto se jih zbere na predvečer veliko število, skoro bi rekli vsi števerjanski fantje. Poiščejo primeren maj (letos ga imajo že menda na piki). Opolnoči se odpravijo v gozd, ga posekajo (lani kar z motorno žago - seveda vse postaja moderno) nato na rame in na trg. Tu se ga oklesti in olupci, naredi venec, kakor nas je naučil Roman, ki je bil v tem mojster (dokler se ni poročil). Nato je treba pljunit v roke in ga dvigniti, kar ni kar tako. Tudi do petdeset rok, mladih zdravih fantovskih rok se upre in hajd, gor.

Seveda bo to v ponos tudi letos, kot lani, da bo stal tam ves čas festivala narodne zabavne glasbe, ki ga organizira katoliško prosvetno društvo "Franc B. Sedej" torej prav isti naši mladi slovenski fantje.

IN ŠTEVERJANSKI STARŠI?

Ne bi posegel v zadnji lipičen števerjanski "vihar", če bi me ne k temu prisilil komentar, ki ga je objavil Primorski dnevnik k pismu Mimice Žniderčič in Milke Teržič. Mislim na pikro igrivost kolegov in kolegic na števerjanski šoli. Sklepam namreč, da je ta komentar napisal nekdo s te šole ali je o notranjih zdrahah kolegov in kolegic dobro poučil odgovorne časnikarje. Sicer bi javnost ne vedela, da nekdo na tej šoli rad poučuje "Va pensiero...". Vsekakor se mi zdi, da ni pošteno obmetavati nekatere učitelje z vzdevki kot so "protinaroden" in podobno, ker bi bilo brez dvoma bolje, da bi si pogledali v lastni lonček in bi opazili, dalastna kaša ni prav tako nedišeča.

Torej, smo brez dvoma zato, da se vršijo po šolah proslave našega največjega pesnika Prešerna. Toda proslave največjega pesnika in ne kaj drugega. Pesem "Va pensiero" je že prevedena in prirejena na slovensko in je postala last vsega človeštva. Dobimo jo v repertoarju mnogih čisto in samo slovenskih ansablov. Saj jo je nedavno pel ravno v Števerjanu (glej zlomka ti edinonarodnoslovenski poučevalci niso bili zraven) Briški oktet z onkraj meje in vsi smo bili navdušeni nad njo. Nesmemo torej učitelja, ki jo je na šoli kdaj učil imenovati za protinarodnega. Poglejmo na drugi strani priimke nekaterih naših učiteljev. Pojdite na šolska vrata posameznih učiteljev, končujejo se z in i ... ellli....ini, namesto da bi se z ..ik...ič itd.itd. Pa še višje slovenskošolsko oblasti, kar na ani jih imajo namesto na naš preprosti an. Joj dragi največji slovenski pesnik, če bi prišel natvoje proslave na števerjansko šolo bi te otroci vajeni takó končujočih se priimkov pozdravili kar: Dober dan Prešeneri.

Torej? Kaj ni bolje, da smo^{si}/vsaj v grehu poštene?

Nadalje: da niso starši zadovoljni z nekaterim zadržanjem učiteljstva so jasno in glasno (morda včasih še s preveliko ihto) povedali mnogoteri na sestankih, ki jih je bila sklicevala šolska oblast. Nekateri so sami protestirali na šoli. Rezultat: namesto obljubljenih mesečnih sestankov je vodstvo šole sklicalo enega v lanskem delu leta enega letos v januarju. Torej? Kdaj bo tisti redni mesečni sestanek, da se kaj pomenimo? Lepo pri mizi in brez časnikarjev in ihte?

So še nekatere druge stvari: ura zjutraj, prosti popoldnevi (menda prvi četrtek v aprilu-otroci dobro vedo povedati) Pa o tem na sestanku.

Izražamo priznanje zatorej županu, daje posegel vmes vsaj kjer je lahko to storil, saj gre vendar za našo slovensko šolo in našo bodočnost. On sam in mi vsi imamo še dobro pred očmi bridke sklepe staršev z Dolenjega konca, ko so se pred leti odločili, da so pošiljali svoje otroke v druge šole in celo v Gorico. To se ne sme več ponoviti, naj stane tudi kako neokusno zdrabo in zamero.

Šolsko oblast pa čakamo, da izpolni svoje daneobljube in skliče redno starše na sestanek.

Eden izmed staršev.